

Tillæg til Frie Fugles Nyhedsbrev nr. 3 - 4 2011

Kickoff møde for EuroVelo 3 i Norge

Statens Vegvesen inviterede mig i efterårsferien til et seminar i Otta, der ligger mellem Oslo og Trondheim. Det blev med fly til Oslo til den nye lufthavn Gardemoen. Fjerntogene kører lige under lufthavnen, så det var let at tage toget mod Trondheim. Det var et behageligt tog med en spisevogn.

Henrik Duus, som er EuroVelo kontakt person, åbnede mødet og fortalte om planerne for at få etableret den nationale rute 7 fra Halden ved den svenske grænse, gennem Oslo og op til Trondheim som EuroVelo 3. I Trondheim har pilgrimme valfart til Nidaros domkirken på linie med Rom, Jerusalem og Santiago de Compostela.

Heidi Brimi fra det nationale pilgrimscenter i Trondheim fortalte, at der allerede er skiltet en pilgrimsrute for vandrere, som er meget populær. Generelt er nordmænd meget optaget af pilgrimsvandring og -cykling. Jeg præsenterede indtryk fra EuroVelo 3 i de andre lande, herunder Hærvejen i Danmark, og gav tips om, hvordan man etablerer en rute med hensyn til rutevalg, skiltning m.v.

Der var godt 20 deltagere i mødet fra lokale, regionale og nationale institutioner og en god atmosfære og interesse for samarbejde om realisering af ruten. Arbejdet er også efterfølgende godt i gang.

Otta ligger lidt skummelt omgivet af stejle fjelde, men solen skinnede oppe på Rondane, som man kunne skimte. Jeg tænkte på skiferier der for år tilbage og havde tid at gå rundt og fotografere statuer og skilte samt besøge stationen, hvor en gammel mand sad med 2 kasketter og passede billet-salg og turistbureau. Otta Skystasjon stod der uden på den gule træbygning. Det betyder noget i stil med stedet, hvor man skifter transportmiddel, i gamle dage skiftede man heste her! I fremtiden skifter man måske fra tog til cykel her! *Jens Erik*

At okse op ad Hærvejen

Oksevejen er tyskens gamle betegnelse for, hvad dansken opfatter som hærvejen. At ankomme med tog fra Københavns Nørreport til grænsebyen Padborg er i sig selv betagende, fordi det føles langt væk (fra København), men ingen tid tager at tilbagelægge (i tog), hvorefter første stop den fredag eftermiddag i september passende kan gøres ved fangelejren Frøslev/Fårhus. Herfra cykles mod Kliplej for kravet om herberg melder sig. Anbefales kan nyåbnede Pouls Kro ved Pouls Bro, et herberg uden servering; men med en høj standard i indkvarteringen. Man skal have sikret sig at nærområdet ikke byder på arrangementer som tilfældet var i Vojens med et nordisk mesterskab i speedway, som opslugte alle sengepladser for lørdag nat. Dette udviklede sig til at cykeldyrets sadel blev permanent opholdssted i 10 timer, hvor et mål efter 75 km blev nået i families hjemstavn så langt fremme – og ude af kurs som i Brørup. Hærvejen blev genfundet lidt nord for i Bække med interessante blik på gamle dages sagn- og mytetid før den officielle historieskrivning tog over. Den bliver til gengæld nærværende med afstikkeren til Kong Gorms Jelling, hvor den ferielukkede kro (2 dage om året – og så lige dén weekend) medførte en autentisk oplevelse af herberg uden luksus, som – en kende nedladende – kunne betegnes Frøslevlejren II, meget spartansk, men stedet havde heller ikke lovet andet. Fra Jelling igen til Hærvejen mod nord og her går turen gennem det traditionelle, næsten uberørte kulturlandskab med Skjern Å's og Gudenås kilder på højden af det vandskel, som reelt er det samlede hærvejsforløb. At køre turen fra syd til nord har den fordel, som det skulle vise sig, da vi i Kollemorten mødte sydkørende efterårscykelturister, som hilste med ordene: Ih, altså, I har jo vinden i ryggen...! Den hyppigste vindretning i Danmark er sydvestenvind, så – ja, vi havde vinden i ryggen på de jyske cykelstier – næsten hele vejen; men regn var vi ikke fri for. Denne mandag i det smukke landskab blev oplevelsesmæssigt hæmmet af regn, regn og regn, hvilket fremskyndede turens afslutning med en afstikker til stationsbyen Vrads på banestien mellem Horsens og Silkeborg. I Vrads stillede vi cyklerne og lod os hente i bil til Silkeborg medtagende den beskedne bagage, men nu med udsigt til varmt bad, tørt tøj, effektivt affodring og en blød seng. Om tirsdagen blev vi ført tilbage til Vrads, hvorfra vi ubesværet kunne fortsætte ad banestien til Silkeborg. Således gennemførte to estimerede herrer i midttrusserne en tur på godt og vel 200 km hen over en meget forlænget weekend. Kan anbefales.

Michael & Leif

Bicistaffetta i Verona – Livorno over Appeninerne

Sammen med en større gruppe italienere deltog jeg i det italienske cyklistforbunds på Bicistaffetta 345 km. Vi mødtes fredag aften den 2. sept. i Verona med overnatning på et klosteragtigt hotel og startede lørdag morgen fra den berømte arena i Verona. Første etape var rimelig flad, men en del støvede grusveje og mere end 100 km via Mantova til Sabbioneta gjorde, at man fik brugt cykelmusklerne. Ind i mellem også hovedet, da det var ophold med taler og kulturelle indslag. De ovennævnte byer er begge Unesco Verdensarvbyer og cykelruten mellem dem havde navn herefter.

Ellers var det dele af den nationale cykelrute Bicitalia 16, som vi skulle indvie, og formålet var også at gøre cyklister mere synlige og påvirke myndighederne til at lave faciliteter for cyklister. Derfor var jeg med som eksotisk indslag til at fortælle om de europæiske ruter m.v. Især Parma by, som vi passerede næste dag har anlagt mange cykelstier og også skiltet Bicitalia 16. Borgmesteren cyklede stolt med os gennem hele kommunen. En lille konference og cellokoncert blev det også til her i et lille palads i deres ”Central Park”.

Vi overnattede neden for bjergkæden Appeninerne i Sala Baganza og næste dag slyngede vejen sig opad mod Passo dello Cisa med frokost i jægerhytte i Berceto. Overnatning lidt nede af bjerget i Pontemoli – en by med mange broer, heraf flere gamle smukke romerske.

Næste dag susede vi ned til Middelhavet, idet vi fulgte pilgrimsruten Via Francigena, der også er en EuroVelo rute mellem Canterbury, Rom og Bari. Ved Marina di Massa blev vi indkvarteret i et stort ungdomshotel næsten på stranden – dejligt med en frisk tur i bølgerne – billig overnatning med havudsigt: www.ostelloturimar.com

Endelig gik turen over Pisa forbi det skæve tårn – egentlig meget spøjst: der er bare så mange turistboder og turister omkring det, gad vide hvem der fik ideen med at skubbe til det! Vi sluttede så i Livorno ved kysten med en konference om forbedring af cykelruter m.v. Det er i høj grad tiltrængt i denne havneby. Dog er der fine cykelstier langs kysten på sydsiden.

Konferencen foregik i et flot lille teater, hvor jeg måtte springe lige fra cykelsadlen op på scenen og fortælle om EuroVelo projektet.

Til allersidst fik jeg en rundvisning i Milano på cykel. Der skal man holde tungen lige i munden, når man danser rundt mellem bilerne. Der er lavet pæne dobbelttreppede cykelstier, men de hænger desværre ikke helt sammen. Det var rimeligt billigt at flyve retur Milano og så tage tog med cykel videre rundt.

Jens Erik

